

[Jørgen Jørgensen.]

ligt for driftige og dygtige unge Mennesker at skabe sig et selvstændigt Erhverv.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at de Beregninger, jeg nævnte, er Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger, og de 37 Øre i Timen gælder for det lille Landbrug under 10 ha. Jeg kan ikke i en kort Bemærkning komme nærmere ind paa Landøkonomisk Driftsbureaus Undersøgelser. Udregningerne her viser, og det ærede Medlem indrømmede ogsaa, at Lønnen ude paa Landet er ringe. Men der er andre Goder, sagde det ærede Medlem, som man ogsaa maa regne med. Det er netop det samme, som jeg har gjort opmærksom paa, naar man har villet sammenligne Skovarbejdernes Lønninger med Industriarbejdernes Lønninger i Byerne. Der er, som sagt, andre Goder paa Landet, og derfor kan Lønningerne ikke sammenlignes raat. De 80 Øre i Timen til en Skovarbejder, som han i øvrigt ikke ret tit har, idet han i de fleste Tilfælde arbejder paa Akkord — og saa har han mere —, kan ikke sammenlignes med den 1 Kr. og 5 Øre, som „Dansk Arbejdsmandsforbund“ giver sine Folk i Byerne, for det er billigere at leve paa Landet. Jeg har netop villet sammenligne Skovarbejderne med de Arbejdere, de lever iblandt ude paa Landet, og jeg har sagt til Landbrugsministeren, at deres Lønninger laa i Forvejen betydeligt over de Lønninger, der gives andre Arbejdere, og ca. 15—20 pCt. over de Lønninger, som bliver givet af Ejerne af de private Skove til Arbejderne der.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg kommer til at give et Par Oplysninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby)s Udtalelser, idet det ærede Medlem udtalte, at disse Skovarbejdere foruden de Lønninger, der her er Tale om, havde en Jordlod. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at det kun gælder Skovløberne, de faste Arbejdere. De løse Arbejdere har ingen Skovlod ved Siden af den Fortjeneste, her er Tale om. De maa nøjes med denne Løn paa 80 Øre, som de faar i Arbejdsfortjeneste, efter at den er sat op med de 5 Øre. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem kommer herop og giver saadanne Oplysninger, naar han ikke lader dem medfølge af denne Oplysning.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem angaaende hans Oplysninger om Forrentningens Stigning for Skovenes Vedkommende, at Stigningen skyldes ingenlunde alene, at man hugger stærkere i Skovene, end de kan taale gennem Aarene; den skyldes, som jeg sagde før, begge Forhold, dels Prisstigningen og dels den stærkere Hugst. Derfor er det for Øjeblikket, hvor Forrentningen paa Grund af Prisstigningen er betydelig større, end den før har været, økonomisk forsvarligt for Skovvæsenet at gaa ind for en saadan Lønforhøjelse.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, hvorledes Skovbrugsdirektørens Stilling var til denne Sag. Jeg maa dertil sige, at det er ikke Skovbrugsdirektøren, der afgør, hvilke Lønninger man skal betale til Skovarbejderne. Det er Skovbrugsdirektøren, der driver Skovene og forhandler med Arbejderne om Enkeltheder. Men det er Ministeren, som har Afgørelsen med Hensyn til de Lønninger, som skal betales. Og i øvrigt er Skovbrugsdirektøren slet ikke i den Forstand gaaet imod noget saadant saaledes som det ærede Medlem. Jeg føler mig overbevist om, at Skovbrugsdirektøren vil anerkende, at det ingenlunde er for høj Løn, de faar for det Arbejde, de udfører.

Angaaende det ærede Medlems Udtalelser om disse Skovarbejders Lønninger i Forhold til Landbrugets Stilling skal jeg sige, at den Sammenligning er jo helt ved Siden af. For det første er de Tal, som det ærede Medlem kommer med, slet ikke for indeværende Aar eller for sidste Aar, men stammer fra de værste Kriseaar, det vil sige de Aar, hvor Skovene har givet en ringe Forrentning, og hvor Skovarbejdernes Lønninger ogsaa laa under det, de ligger paa nu. Endvidere er det slet ikke rigtigt at drage en saadan Sammenligning, for jeg tror ikke, det ærede Medlem medregnede den Fortjeneste, Landbruget har gennem Driftslederlønnen.

Jeg skal erkende, at en Landarbejder har betydelig lavere Udgifter til Leveomkostninger, til Fødevarer o. lign. end en Byarbejder; for Byarbejderen faar det ikke til den samme Pris, som Landarbejderen faar det. Men derfor kan man heller ikke drage en Sammenligning mellem Arbejderne og Landmændene og sige: hvis Arbejdsfortjenesten er den samme, saa er Vilkaarene de samme. For Landmanden har en betydelig Fortjeneste ved Siden af ved at have Fødevarerne til en lavere Pris end Arbejderne. Derfor vil jeg, naar det ærede Medlem vil begynde at stille saadanne Sammenligninger op, sige til ham: Pas nu paa, at det ikke gaar